

sohasem, a gyerek csak szorította a báránylábszárat, és üvöltött. A babakocsit kezdte el tologatni Mordizom királyné föl s alá, simogatta kétségbeesetten a senki által nem vállalt, zsírban és takonyban úszó groteszk kis fejet, egy reménytelen háború vakarcsnyi maradékát. Idegesítette, úszta, és undorodott tőle. Hány évembe tellene, gondolta meggyőződés nélkül, míg egyszer elmosolyodna, mégis mennyit kellene befektetnem ebbe az érzelmi kísérletbe.

Farkas Arnold Levente

TÖRTÉNET

Ezt a történetet, amit
elmondok, még nem mondtam el
soha senkinek. Most mégis
olyan, mintha már elmondtam

volna. Gyermekkoromban volt
egy barátom. Lacinak hívták.
Egy házban laktunk, mi
a másodikon, Laciék pedig

a harmadikon. Osztálytársak
voltunk. Minden reggel elkéztünk
az iskolából. Aztán

én Szobra kerültem. Váltottunk
néhány levelet. Amikor meghalt,
nem mentem el a temetésére.

OLYAN ROSSZ

A kamionos olyan rossz
ember, hogy a felesége
örökké a templomban van,
imádkozik érte, hogy jó

ember legyen, de a pap meg
olyan rossz ember, hogy az asszony
örökké kocsmába jár, mert
pálinka nélkül nem lehet